

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Skatteministeren (Carsten Koch):
Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).
(Lovforslag nr. L 34).

Lovforslaget går ud på at ophæve adgangen til fradrag for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer (såkaldte forsørgelseskontrakter) med virkning for ydelser, der erlægges efter udløbet af indkomståret 1995. Udgifter til sådanne ydelser er efter gældende regler fradragsberettigede ved indkomstopgørelsen med op til 10.000 kr. årligt.

I praksis er der fastlagt nærmere regler for, hvilke indholdsmæssige og formelle krav der skal være opfyldt, for at ydelser kan anses for løbende og dermed fradragsberettigede. Såfremt aftalen går ud på at erlægge en bestemt sum hvert år, skal yderen f.eks. – for at opnå fradragsret – være forpligtet for en periode, der normalt ikke må være kortere end 10 år.

Reglerne om fradrag for forsørgelseskontrakter har givet anledning til betydelige problemer gennem en lang årrække. I 1980'erne ændredes reglerne således fra et ubegrænset fradrag til den nuværende begrænsning på 10.000 kr. pr. år. Begrænsningerne var begrundet i, at de forsørgelsesforudsætninger, der oprindeligt har ligget til grund for fradragsretten, ikke er til stede længere i et samfund med et udbygget socialt sikkerhedssystem. Begrænsningerne var endvidere begrundet i de betydelige administrative vanskeligheder, der er forbundet til fradraget, ikke mindst fordi der typisk er tale om betalinger til udlandet.

Det er regeringens opfattelse, at de nævnte forudsætninger for fradraget i endnu mindre grad er til stede i dag med det veludbyggede sociale sikkerhedsnet. Private underholdsydelser af den omhandlede karakter bør være yderens indkomstopgørelse uvedkommende.

Hertil kommer, at de administrative/kontrolmæssige problemer i relation til fradraget ikke er blevet mindre. Tværtimod. Told- og Skattestyrelsen har således i efteråret 1994/foråret 1995 i samarbejde med en række kommuner

foretaget en undersøgelse af, om der sker misbrug af fradragsretten. Undersøgelsen er foretaget på baggrund af tidligere konstaterede misbrug af fradragsretten.

Undersøgelserne i de omfattede kommuner har vist misbrug af fradraget i et omfang, som må anses for uholdbart. Fradraget er ofte formelt i orden, men en nøjere undersøgelse af dokumentationen og forholdene i øvrigt giver ofte et andet resultat. Det fremherskende misbrugseksempel er kendetegnet ved, at der er involveret betalinger til udlandet. Det er karakteriseret ved, at ydelserne faktisk betales, men ikke til den, der ifølge kontrakten er berettiget hertil. Betalingen går til den forpligtede selv på en konto i hjemlandet og hæves dér eller kommer retur til Danmark.

I praksis må det anses for yderst vanskeligt for danske skattemyndigheder at foretage en blot rimelig kontrol af fradraget, idet en sådan i mange tilfælde bl.a. forudsætter oplysninger fra udlandet. En effektiv kontrol vil i sin yderste konsekvens kræve politiets bistand til tekniske undersøgelser af f.eks. dokumenters og underskrifters ægthed.

Det kan således fastslås, at der her er tale om et område, hvor de kontrolmæssige muligheder er særdeles vanskelige, og hvor en effektiv kontrol derfor er urimeligt ressourcekrævende.

Regeringen finder derfor, at tiden nu er inde til at foreslå fradraget for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer ophævet.

Lovforslaget ændrer ikke på fradragsretten for løbende ydelser til godkendte foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund. Det samme gælder bestemmelserne om fradragsret for løbende ydelser, der udredes som led i en gensidigt bebyrdende aftale, f.eks. i form af en aftægtsforpligtelse indgået i forbindelse med generationsskifte i landbruget. Forslaget medfører heller ikke ændringer for fradrag for bidrag til ægtefælle og børn i tilfælde af separation og skilsmisse.

Lovforslaget vil medføre en forenkling af ligningsmyndighedernes arbejde, fordi kontrol med fradraget for forsørgelseskontrakter som tidligere nævnt er meget vanskelig.

Forslaget skønnes med en vis usikkerhed at medføre et årligt merprovenu i størrelsesordenen 75 mio. kr., heraf ca. 55 mio. kr. for kommunerne. Skønsmæssigt 15.000-20.000 personer benytter fradraget. Finansårsvirkningen for 1996 skønnes til ca. 40 mio. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven.
(Grænsegængere).
(Lovforslag nr. L 35).

Formålet med lovforslaget er at give lønmodtagere og selvstændige bosat i udlandet, som oppebærer hovedparten af deres samlede indkomst i Danmark, samme adgang til fradrag for udgifter vedrørende personlige og familiemæssige forhold som fuldt skattepligtige personer med bopæl her i landet.

Tilsvarende ligestilling tilvejebringes, for så vidt angår skatteberegningen.

Anledningen til lovforslaget er en præjudicial dom afsagt af EF-Domstolen vedrørende de tyske skatteregler for lønmodtagere bosat i udlandet. De tyske skatteregler for beskatning af udenlandske lønmodtagere svarer i princippet til de danske regler herom.

I dommen fastslog EF-Domstolen, at Tyskland skal give udenlandske lønmodtagere adgang til samme personlige og familiemæssige lempelser, som bosatte skattepligtige har adgang til.

Dette gælder dog kun, såfremt personen oppebærer hele eller næsten hele sin indkomst i Tyskland.

Selv om sagen ikke direkte vedrørte danske skatteregler, skal Danmark alligevel efterleve de principper, som fastlægges i dommen.

Efter de gældende regler beskattes udenlandske lønmodtagere og selvstændige kun af den del af indkomsten, der tjenes her i Danmark. De har endvidere ved indkomstopgørelsen samt ved skatteberegningen fordele, som ikke tilkommer fuldt skattepligtige.

Til gengæld har udenlandske lønmodtagere og selvstændige kun adgang til fradrag for udgifter, der direkte vedrører den danske indkomsterhvervelse. Der gives ikke fradrag for underholdsbidrag, private renteudgifter, pensionsindbetalinger eller andre personlige fradrag.

Ved selve skatteberegningen stilles en gift udenlandsk lønmodtager eller selvstændig altid som en enig. Der er således ikke adgang til at overføre uudnyttet personfradrag m.m. fra en eventuel ægtefælle.

Personer bosat i Danmark beskattes af hele deres indkomst, uanset hvorfra i verden den hidrører. Til gengæld får de adgang til samtlige fradrag og lempelser, som skattelovgivningen giver mulighed for.

De 2 persongrupper beskattes så at sige efter hver sit beskatningssystem.

Udenlandske lønmodtagere og selvstændige, der i et indkomstår oppebærer mindst 75 pct. af deres samlede indkomst i Danmark, vil efter forslaget frit kunne vælge at få samme personlige og familiemæssige lempelser, som tilkommer fuldt skattepligtige. Vælges herefter samme skattemæssige behandling som en fuldt skattepligtig, mistes så til gengæld de fordele, som kun en udenlandsk lønmodtager eller selvstændig har adgang til.

Forslaget skønnes i et vist omfang at medføre forøgede administrative omkostninger for grænsekommunerne ved den dansk-tyske grænse.

Det vurderes, at forslaget vil give et årligt provenutab på 10 mio. kr. I finansåret 1996 skønnes forslaget dog at give et provenutab på 40 mio. kr. Dette skyldes, at der vil være adgang til genoptagelse af skatteansættelser fra indkomståret 1992.

Jeg skal herefter anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om erstatning for lægemiddelskader.

(Lovforslag nr. L 36).

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af det lovforslag, som jeg fremsatte den 17. maj 1995 (lovforslag nr. L 261), og som ikke nåede at blive færdigbehandlet inden udgangen af folketingsåret 1994-95.

Under 1. behandling af L 261 var der bred enighed om behovet for en lov, der gjorde det lettere for patienter at få erstatning for lægemiddelskader. Da der desuden var overvejende tilslutning til de grundlæggende principper i lovforslaget, har regeringen valgt at fremsætte lovforslaget i uændret form.

Formålet med lovforslaget er at indføre en erstatningsordning for lægemiddelskader, der i vidt omfang er parallel med den eksisterende